

Investigating the Impact of Street Music Performance on the Public Life in Urban Spaces

the Case Study of Public Realms of Shiraz

Seyed Mojtaba Fakhrahmad¹ - School of Urban Planning, College of Fine Arts, University of Tehran, Tehran, Iran.

Sahand Lotfi - Department of Urban Planning, Faculty of Art & Architecture, Shiraz University, Shiraz, Iran.

Golrokh Zolghadri - Department of Urban Planning, Faculty of Art & Architecture, Jondi Shapoor University, Dezful, Iran.

Zahra Namdari Noruzani - Department of Urban Planning, Faculty of Art & Architecture, Jondi Shapoor University, Dezful, Iran.

Received: 17 April 2021 Accepted: 03 October 2021

Highlights

- Internal and environmental features relevant to street music are investigated to allow discovery of the predictors of the sociability of the public realm.
- Voluntary presence, active social presence, and passive social presence are examined as three types of public life characteristic.
- Environmental factors have a predominant impact on the citizens' attendance of music performance venues as compared to internal factors.

Extended abstract

Introduction

The physical expansion of cities and the proliferation of motor vehicle use have led to the fact that contemporary public spaces are less primed to people's daily commute. In such circumstances, cultural events held at the heart of the urban settings turn up essential to the improvement of the socialization potentials of the public realm. Street music is a type of cultural micro-event emerging in the public domain, which affects the public life of urban spaces by boosting the socio-cultural qualities of the public realm. The purpose of this study was to compare the impacts of the different forms of citizen presence in public spaces, including voluntary presence, inactive social presence, and active social presence during the street music performance, and to compare the impacts of environmental and relevant internal factors on audience enthusiasm.

Street performance in Iran has not been limited to a specific era, and the contents have mainly included narration of the lives of mythical figures and praise for the kings. Reproducibility can be considered as a major characteristic of these performances, which have been well integrated with urban open spaces from the past to the present, both individually and collectively.

Theoretical framework:

Pioneers of public life studies have pointed out several categorizations of presence in urban public spaces mainly through direct observation. Since most of today's cities are automobile-oriented, citizens' mandatory attendance of public spaces is not usually observed. Their voluntary activities, however, could be encouraged through enhancement of the quality of the characteristics of the space. Improvement of the quality of public spaces is aimed at making these spaces more sociable through facilitation of social activities, which are mainly dependent on the contribution of more and more

1 Responsible author: mojtabafakhrahmad@ut.ac.ir

citizens in voluntary activities. Temporary communication among people in public spaces creates a third form of activity, namely social activity, which could be performed either actively or passively. The latter is more important to public life researchers because livable spaces are those where a variety of social activities are held.

One of the most important events that occur at music venues is the provision of the opportunity to gain more knowledge of other people's cultures, which realized through face-to-face interactions with other people at such places. A Music venue can also define the identity of a street or neighborhood or evoke shared memories of a community.

Urban soundscape is affected much more by street music performances than urban landscape. Sounds heard at public spaces are twofold: main sounds and background sounds, which could lead to different perceptions of soundscape at these spaces.

Therefore, street music performance plays a significant role in the revitalization of the urban public realm by attracting people in both static and dynamic modes, on the one hand, and encouraging their long-term interaction with each other, on the other.

Methodology:

The present descriptive-analytical study used data obtained through distribution of 250 questionnaires, in the form of a Likert scale, randomly among people present at six sites of street music performance in the city of Shiraz, Iran. Ordinal logistic regression was carried out to obtain the main predictors of presence at the street music venues. The dependent variables included the tendency to perform voluntary activities, the tendency to perform active social activities, and the tendency to perform passive social activities. The independent variables fell into two categories: the environmental factors associated with music performance in urban spaces, including perceived security, sense of pleasure, place identity, and psychological comfort, and the internal factors associated with music performance in urban spaces, including interest in music, performance venue, performers' mobility, and music sound clarity.

Results and discussion:

The results of the ordinal logistic regression analysis indicated that passive social presence was affected by street music performance more than the other two components. Moreover, environmental factors relevant to street music had predominant impacts on the citizens' attendance of these urban spaces as compared to internal factors. Of the significant predictors of voluntary presence, gender, sound clarity, and sense of pleasure were found to be the most important among all the variables, the internal variables, and the environmental variables, respectively. Passive social presence was mainly determined by the sense of pleasure, the most effective factor in both the complete model and the set of environmental features, and by sound clarity, the most effective factor in the set of internal variables. Active social presence was predicted mainly by gender, perceived security, and sound clarity, the most important factors in the sets of all variables, environmental variables, and internal variables, respectively.

Conclusion:

Based on the results derived from the case study, a policy was proposed to provide the venues with advanced equipment and adapt the musicians' technical levels given the importance of each space in order to increase the vibrant attendance of the public realm. Another suggestion was to apply a policy combined with incentives and deterrent initiatives to adjust the environmental quality of the venues.

Keywords: Street Music, Sociability, Public Realm, Voluntary Presence, Social Presence.

Citation: Fakhr Ahmad, S.M., Lotfi, S., Zolghadri, G., Namdari Noruzani, Z., (2022) Investigating the Impact of Street Music Performance on the Public Life in Urban Spaces: the Case Study of Public Realms of Shiraz, Motaleate Shahri, 10(41), 85–98. doi: 10.34785/J011.2022.654/Jms.2022.112.

Copyrights:

Copyright for this article is retained by the author(s), with publication rights granted to Motaleate Shahri. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

سنجش هنایندگی خنیاگری خیابانی بر زندگی همگانی فضاهای شهری

نمونه مورد مطالعه: قلمرو همگانی شهر شیراز

سید مجتبی فخر احمد^۱ - دانشجوی دکتری، دانشکده شهرسازی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
سهند لطفی - دانشیار، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.
گلرخ ذوالقدری - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه شهرسازی، دانشکده هنر، دانشگاه جندی شاپور، دزفول، ایران.
زهرا نامداری نوروژانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه شهرسازی، دانشکده هنر، دانشگاه جندی شاپور، دزفول، ایران.

تاریخ دریافت: ۲۸ فروردین ۱۴۰۰ تاریخ پذیرش: ۱۱ مهر ۱۴۰۰

چکیده

با توسعه فیزیکی شهرها و گسترش استفاده از وسایل نقلیه موتوری، فضاهای عمومی شهرهای امروز، کمتر برای انجام رفت‌وآمدهای روزمره عابران پیاده مورد استفاده قرار می‌گیرند. در چنین شرایطی رویدادهای فرهنگی صورت گرفته در دل فضاهای شهری اهمیتی دوچندان در ارتقای پتانسیل اجتماع‌پذیری این فضاها می‌یابند. خنیاگری یا موسیقی خیابانی، گونه‌ای از خرد-رویدادی فرهنگی در قلمرو همگانی است که با اثرگذاری بر کیفیت‌های قلمرو همگانی شهر، زندگی همگانی در فضاهای عمومی شهر را تحت تأثیر قرار می‌دهد. هدف اصلی این پژوهش، مقایسه میزان تأثیرپذیری هریک از اشکال حضور شهروندان در فضاهای همگانی، شامل حضور انتخابی، حضور اجتماعی غیرفعال و حضور اجتماعی فعال، در زمان اجرای موسیقی خیابانی و همچنین مقایسه میزان تأثیرگذاری عوامل محیطی و عوامل درونی مرتبط، بر تمایل شهروندان به حضور در این فضاهاست. پژوهش حاضر از نوع توصیفی تحلیلی بوده و داده‌های آن از طریق توزیع ۲۵ پرسشنامه در قالب طیف لیبرت، به صورت تصادفی میان افراد حاضر در شش محدوده اجرای موسیقی خیابانی در کلانشهر شیراز به دست آمده است. نتایج تحلیل رگرسیون رتبه‌ای حاکی از آن است که حضور اجتماعی غیرفعال، بیش از دو مؤلفه دیگر، متأثر از اجرای موسیقی خیابانی است. همچنین عوامل محیطی مرتبط با موسیقی خیابانی در مقایسه با عوامل درونی تأثیر بیشتری بر حضور شهروندان در فضاهای شهری یادشده دارند. با تکیه بر نتایج حاصل از نمونه‌های مورد مطالعه، سیاست تجهیز مکان اجرا به زیرساخت‌های پیشرفته، تناسب سطح فنی اجراکنندگان با میزان اهمیت مکان و به کارگیری ترکیبی از سیاست‌های تشویقی و بازدارنده در راستای تعدیل کیفیت محیطی مکان اجرا با هدف افزایش قابلیت حضورپذیری قلمرو همگانی، پیشنهاد گردیده است.

واژگان کلیدی: موسیقی خیابانی، اجتماع‌پذیری، قلمرو همگانی، حضور انتخابی، حضور اجتماعی.

نکات برجسته

- برای شناسایی عوامل تأثیرگذار بر اجتماع‌پذیری قلمروهای همگانی، ویژگی‌های درونی و محیطی در ارتباط با خنیاگری خیابانی مورد بررسی قرار گرفتند.
- حضور انتخابی، حضور اجتماعی فعال و حضور اجتماعی غیرفعال، به عنوان سه مشخصه زندگی همگانی مورد سنجش قرار گرفتند.
- عوامل محیطی در مقایسه با عوامل درونی، تأثیر بیشتری بر حضور شهروندان در فضاهای اجرای موسیقی دارند.

۱. مقدمه

ظاهری نامرتب و عمدتاً با هدف کسب درآمد، به نواختن موسیقی مردم پسند و ترانه‌های آشنا، به دوره‌گردی در شهرها می‌پرداختند اما در گونه جدید موسیقی خیابانی علاوه بر نمونه‌های پیشین، گاهی نوازندگانی حرفه‌ای با ظاهری آراسته، در مکان‌های مشخص به نواختن موسیقی در سبک‌های جدید و کمتر شناخته شده مشغول می‌گردند (Samim & Modrek et al., 2016: 28; Espiruz, 2015: 69-70). موسیقی خیابانی همواره در دو مقیاس خرد و کلان در فضاهای شهری اجرا می‌شده است. در مقیاس خرد، فرد یا گروه‌های چند نفره در سطح شهر و به صورت روزانه به اجرا مشغول بوده در حالی که مقیاس کلان آن، ناظر بر فعالیت گروهی از شهروندان طی زمان‌ها و مکان‌های خاصی مانند مراسم دینی بوده است که همگانی بودن و تکرار شونده‌گی را می‌توان از خصوصیات اصلی آن دانست (Meschi et al., 2015: 50). این اجراها چه در بعد فردی و چه در مقیاس جمعی، از گذشته تاکنون به شکلی مطلوب با فضاهای باز شهری عجین بوده‌اند.

در حالی که بخش عمده مطالعات پیشین، مکان‌های مشخص و سرپوشیده و سالن‌های مخصوص را برای اجرای موسیقی مورد توجه قرار داده‌اند. از مزایای اجرای رویدادهای فرهنگی به عنوان فعالیتی زنده و بدون برنامه‌ریزی قبلی در فضای شهری سخنان زیادی به میان آمده است. از جمله آن که در اجراهای خیابانی علاوه بر ارتقای تجربه فردی از فضای شهری، نشاط فرهنگی تقویت شده و از استعداد نوازندگان محلی نیز حمایت می‌گردد (van der Hoeven & Hitters, 2019: 269). این گونه از اجرا، محیط‌های کالبدی را به مکان‌هایی تبدیل می‌کند که موسیقی در لایه‌های زمانی آن نقش بسته و به این ترتیب، خط سیر تحول شهر با موسیقی معنای متفاوتی به خود می‌گیرد و برای همیشه در خاطره جمعی شهروندان باقی می‌ماند (Cohen, 2007a: 10). به علاوه با گردآوری طیف متنوعی از مردم، به همبستگی اجتماعی بالاتر انجامیده و با ارتقای جاذبه فرهنگی مکان، به گسترش هرچه بیشتر صنعت گردشگری منجر خواهد شد (Hitters & Mulder, 2020: 38-39; Nunes, 2019: 154).

بر خلاف گذشته که شهروندان فاصله میان مقاصد روزانه خود را عمدتاً به صورت پیاده می‌پیمودند، در شهرهای امروز توسعه فیزیکی شهر و به دنبال آن، وابستگی بیشتر به وسایل نقلیه موتوری برای تسریع در جابه‌جایی‌ها موجب شده است که فضاهای عمومی کمتر از گذشته شاهد رفت‌وآمدهای روزانه افراد به صورت پیاده باشند. در این میان، رویدادهای فرهنگی جاری در بستر فضاهای شهری که موسیقی خیابانی نیز بخشی از آن‌هاست، در فرایند اجتماع‌پذیر شدن عرصه‌های همگانی شهر جایگاهی بس مهم‌تر می‌یابد. در پژوهش حاضر بررسی می‌شود که اجرای موسیقی در گونه خیابانی آن تا چه حد می‌تواند در اجتماع‌پذیری فضاهای شهری مؤثر باشد. هدف اصلی این مطالعه، مقایسه میزان تأثیرپذیری هریک از اشکال حضور شهروندان در فضاهای همگانی از موسیقی خیابانی و همچنین، مقایسه میزان تأثیرگذاری عوامل محیطی و عوامل درونی بر تمایل شهروندان به حضور در عرصه‌های همگانی شهر است. در بخش بعد، ابعاد مختلف زندگی همگانی در فضاهای شهری از دید اندیشمندان این حوزه مورد بحث قرار گرفته و سپس به مرور نظریات و مطالعات مختلف در خصوص تأثیر خنیاگری خیابانی بر حیات اجتماعی و منظر صوتی فضاهای شهری

خنیاگری و آمیختن روح فضاهای شهری با نواهای دلنواز، قدمتی بس بلندمدان در تاریخ شهرنشینی دارد. برگزاری جشنواره‌ها و آکندگی فضا از الحان و آواها، به مثابه بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی شهری تمدن‌های باستانی مطرح بوده است (Durant, 1994: 65, 81-82). در دوره معاصر، شاید بتوان ریشه‌های خنیاگری شهری را در اندیشه برخی فلاسفه بازخوانی نمود. هنری لوفور فیلسوف و شهرشناس فرانسوی قرن بیستم بر این باور بود که شهر به مدد ضرب آهنگ‌های موجود در آن ادراک می‌شود (Adhitya, 2018: 3). ضرب آهنگ‌ها گستره‌ای از بسامدهای طبیعی تا مصنوع را در بر می‌گیرند. اجرای موسیقی در فضاهای شهری، از یک سو نمونه‌ای از ضرب آهنگ‌های آگاهانه‌ای است که بر ادراک دیداری و شنیداری فضای شهری بسیار اثرگذار است و از سوی دیگر، در مقایسه با سایر هنرها توان آن را دارد که اثربخشی فرد را در فضای اجتماعی شهر ارتقا بخشد. افراد را در کنار هم گرد آورده و ذهن و احساسات درونی افراد را دگرگون نماید (Ibid: 39). این پدیده در آثار اندیشمندان مختلف به اشکال گوناگونی تعریف شده است. برخی آن را رویدادی خوانده‌اند که طی آن، شهروندان و نوازندگان در زمان و مکانی مشخص گرد هم می‌آیند (Cohen, 2012: 587). بعضی دیگر، اهمیت مکان را بیش از زمان دانسته و اجراهای خیابانی را جزئی از محیط کالبدی برشمرده‌اند (Prato, 1984: 155). مونتگومری (as cited in Carmona et al. 2010: 390) فعالیت‌هایی از این قبیل را زیرساخت‌های نرم در فضاهای شهری می‌نامد و معتقد است که به اندازه زیرساخت‌های سخت که طراحی کالبد فضا را شامل می‌شود، در طراحی شهری حائز اهمیتند. کار (as cited in Carmona et al. 2010: 333) تمایل به کشف محیط را از نیازهای مهم فرد در فضاهای شهری معرفی نموده و می‌گوید حضور افراد در جشنواره‌ها، نمایش‌ها و اجراهای خیابانی از این نیاز آنها ناشی می‌شود.

اهمیت خنیاگری شهری و موسیقی خیابانی در ارتقای کیفی فضاهای شهری و همچنین توسعه اقتصادی شهر فراخواستی است که در پژوهش‌هایی پرتنوع به آن پرداخته شده و مورد اثبات یا دست کم تأکید قرار گرفته است (Burke & Schmidt, 2013: 69; Deloitte Access Economics, 2011; McNamara & Quilter, 2016: 125; Simpson, 2016: 104). همچنین در فرهنگ شهری معاصر، موسیقی خیابانی به عنوان عنصری تأثیرگذار بر کیفیت تجربه فضاهای شهری و خاطره جمعی برجامانده از آن در ذهن است (Cohen, 2007b: 37). نتایج یک مطالعه نشان می‌دهد که موسیقی خیابانی حتی در مقایسه با انواع دیگر موسیقی که در فضاهای شهری قابل ادراک هستند (همانند موسیقی در اتومبیل‌ها یا ساختمان‌ها و مغازه‌ها) از استقبال بیشتری در میان افراد حاضر در فضا برخوردار است (Yang & Kang, 2005: 71). اجراهای خیابانی در ایران به دوره تاریخی خاصی منحصر نبوده می‌گردد که عمدتاً به بیان داستان‌های اسطوره‌ای و مدح و ستایش پادشاهان اختصاص داشته است (Abolhasani Taraghi, 2004). این روند در قرون بعد نیز کم و بیش ادامه داشته اما آنچه که شخصیت امروزی موسیقی خیابانی را از گونه‌های قدیمی آن متمایز می‌نماید، اجراکنندگان آن هستند. نوازندگان موسیقی در گذشته، گاهی با

پرداخته می‌شود. پس از آن، به معرفی متغیرهای پژوهش پرداخته شده و نتایج به دست آمده از نمونه‌های مورد بررسی در کلانشهر شیراز مورد توصیف و تحلیل قرار خواهد گرفت. بخش پایانی مطالعه نیز به بررسی و جمع‌بندی نتایج حاصل از تحلیل اختصاص خواهد یافت.

۲. چارچوب نظری

۲.۱. زندگی همگانی در فضاهای شهری

پیشگامان مطالعات زندگی همگانی در فضاهای شهری، غالباً از طریق مشاهده میدانی رفتار شهروندان در فضاهای عمومی، به طبقه‌بندی‌های مختلفی از حضور در این فضاها اشاره نموده‌اند. گاهی حضور در فضا به صورت انفرادی رخ می‌دهد و گاهی به صورت جمعی. گاهی شهروندان از یک فضای خاص برای رسیدن به مقصد خود عبور می‌نمایند، در حالی که این خود فضاست که به عنوان مقصد برگزیده می‌شود. افراد ممکن است از فضا عبور نموده یا در آن برای مدتی توقف نمایند و یا حتی از آن مکان برای نشستن در زمانی طولانی تراستفاده نمایند. آنچه که در اینجا حائز اهمیت است، شناخت عواملی است که فضا را به مقصدی برای رسیدن، ماندن و انس گرفتن با کالبد و یا محتوای محیط تبدیل می‌نماید.

در یکی از رایج‌ترین طبقه‌بندی‌ها از فعالیت‌های صورت گرفته در فضاهای شهری، یان‌گل سه نوع فعالیت عابر پیاده شامل ضروری، گزینشی و اجتماعی را معرفی نموده است. در شهرهای امروز که عمدتاً اتومبیل محور هستند، حضور اجباری عابران پیاده در فضاهای عمومی چندان مشاهده نمی‌شود اما کیفیت مطلوب فضا می‌تواند تمایل شهروندان را برای فعالیت‌های اختیاری برانگیزد. آنچه هدف اصلی از ارتقای کیفی فضاهای عمومی شهری به شمار می‌آید، اجتماع‌پذیری این گونه فضاها یا همان فعالیت‌های اجتماعی بوده که زمینه‌ساز آن، حضور هرچه بیشتر شهروندان در فعالیت‌های اختیاری است (Gehl, 2011: 9-13). بر این اساس، در حالی که فعالیت‌های اختیاری افراد، بیشترین تأثیر را از کیفیت محیط پیرامون می‌پذیرد، یان‌گل در تقویت فعالیت‌های اجتماعی در فضاهای عمومی، برای حضور سایر شهروندان تأثیری مستقیم و برای کیفیت محیط، تأثیری غیرمستقیم قائل است. گوردون کالن نیز این نکته را تأیید می‌کند که نخستین پیش‌شرط برای سرزندگی محیط شهری و افزایش ارتباطات اجتماعی، فراهم شدن بهانه‌ای برای حضور شهروندان در فضاهای شهری است (Cullen, 1995: 103).

بنابر آنچه گفته شد، هسته اصلی فعالیت‌های اجتماعی، وجود روابط میان افراد حاضر در فضا است. براساس نظریه لنگ، مهم‌ترین دلیل برای اهمیت روابط اجتماعی در فضا، پاسخ به نیازهای انسان، افزایش حس تعلق به مکان، کمک به رشد فردی انسان و افزایش امنیت در فضا است (Lang, 1987). این رابطه می‌تواند مستقیم و فعال و یا غیرمستقیم و غیرفعال شکل بگیرد. کار (as cited in Carmona et al., 2010: 328) دو گونه رفتار فوق‌الزاده‌های اساسی کاربران در فضاهای شهری برشمرده و بر لزوم پاسخگویی فضا به این نیازها تأکید می‌نماید. در مطالعات زندگی همگانی در فضاهای شهری، روابط غیرفعال از اهمیت بسیار بالایی برخوردارند. یان‌گل تقویت این گونه روابط را در میان افراد نا آشنا، عاملی برای تبدیل فضاهای ره‌اشده به مکانی

برای ماندن می‌داند. وی عنوان می‌کند که تماس غیرفعال و ملاقات با دیگران در فضاهای شهری علاوه بر جذاب بودن، تأثیر فراوانی بر درک افراد از زمینه‌های اجتماعی زندگی همگانی دارد (Gehl, 2011: 17-19). در بحث پیرامون روابط اجتماعی فعال، برای مثال، ویلیام وایت از عواملی در فضا سخن می‌گوید که جلب توجه نموده و دو فرد نا آشنا در خصوص آن با یکدیگر سخن می‌گویند؛ مانند یک نوازنده در حال اجرا. او این پدیده را مثلث بندی می‌نامد و آن را عاملی برای شکل‌گیری تجربه مشترک میان غریبه‌های حاضر در فضا عنوان می‌کند (Gehl & Svarre, 2013: 17). بنابراین ارتباط فعال مستلزم وجود رویدادهایی در فضا است که به واسطه آن، هریک از افراد حاضر به عنوان عضوی از یک شبکه اجتماعی بزرگ‌تر ایفای نقش نمایند. این رویدادها یا تصادفی هستند مانند تعاملات روزمره و یا سازمان یافته‌اند مانند یک جشن یا اجرای خیابانی (Dines et al., 2006: 14).

در حالی که وایت، ایمنی و سرگرم‌کنندگی را دو ویژگی مهم برای ترویج روابط غیررسمی در فضاهای شهری عنوان نموده است (Lang, 1987)، یان‌گل سه عامل تقویت نظارت اجتماعی، کاستن از حرکت سواره و توجه به شرایط اقلیمی را در این خصوص بسیار مهم ارزیابی نموده و شکل‌گیری فعالیت‌های اجتماعی را تنها در گرو دستیابی به این عوامل می‌داند. در غیر این صورت، توقف افراد در فضا از حالت گزینشی به اجباری تبدیل خواهد شد (Gehl, 2011: 171-173). مونتگومری در ذیل معرفی مفهوم مبنای تبادل به عنوان یک پیش شرط اساسی موفقیت فضاهای شهری را تنها به روابط تجاری محدود نکرده و برای فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی در بستر فضا اهمیت زیادی قائل شده است (Montgomery, 1998: 99). شولتز (as cited in Shojaee & Partovi, 2015: 96) در این خصوص فراتر رفته و به تبادل اندیشه و احساس اشاره نموده و آن را شرطی مهم برای اجتماع‌پذیری فضاهای شهری عنوان می‌کند.

۲.۲. موسیقی خیابانی و منظر صوتی فضاهای شهری

موسیقی خیابانی از جمله رویدادهایی است که منظر صوتی شهر را بیش از ساختار بصری آن تحت تأثیر خود قرار می‌دهد. گوش کردن به صداها در محیط شهری فرایندی است که طی آن فضای شهری توسط کاربران ادراک می‌شود (Yang & Kang, 2005: 63). این صداها در دودسته صداها پس زمینه و صداها اصلی قابل بررسی هستند. صداها پس‌زمینه به صورت یک کل واحد به گوش حاضران می‌رسد و به فرایند تجزیه و تحلیل ذهنی وارد نمی‌شود. اما صداها اصلی صداهایی هستند که به وضوح شنیده شده و تأثیر قابل توجهی بر شکل‌گیری هویت و نحوه تجربه فضا از سوی استفاده‌کنندگان آن دارند (Kang & Zhang, 2010: 150; Wunderlich, 2013: 391). این دسته‌بندی در محیط‌های مختلف صرفاً منابع صوتی واحدی را نشان نمی‌دهد. بدین صورت که یک منبع تولید صدا در یک مکان به عنوان صدای پس‌زمینه ادراک شده، در حالی که در مکانی دیگر ممکن است صدای اصلی باشد و یا در جایی آزردهنده بوده و در جای دیگر باعث ارتقای کیفیت محیط شود (Brown et al., 2011: 389). آزردهندگی صدا برای کاربران فضا در مطالعات مختلف با سنج‌های متفاوتی اندازه‌گیری شده که از مهم‌ترین آنها میزان بلندی صدای ادراک شده توسط فرد

این حالت، مکان شخصیت متفاوتی به خود گرفته و به طور موقت، فضایی متفاوت از آنچه که هست می‌نماید. فضایی که با تجربه مشترک مخاطبان موسیقی و نوازنده فعال می‌شود و به جای مسیری صرفاً برای انتقال و جابه‌جایی، تبدیل به مکانی برای ماوا گزیدن و انس گرفتن می‌شود (Kronenburg, 2020: 139). تداوم این روند، به تکوین فرایند برندسازی فرهنگی می‌انجامد که در پی آن، نه تنها گردشگران، بلکه خیل گسترده‌ای از سرمایه‌گذاران به شهر جذب می‌شوند. این هدف با حضور هرچه بیشتر شهروندان در فضا و احساس امنیتی که در زمان شکل‌گیری چنین رویدادهای فرهنگی پدید می‌آید، تقویت می‌شود (Nunes, 2019: 153-154).

سرزندگی عرصه‌های همگانی به عنوان یکی از مؤلفه‌های عملکردی کیفیت طراحی شهری (Golkar, 2011: 126-138) غالباً متأثر از رویدادهایی است که در این عرصه‌ها به وقوع می‌پیوندند. بر این اساس، مکان‌هایی واجد کیفیت سرزندگی هستند که رویدادهای متنوعی را در خود جا داده و نسبت فعالیت‌های اجتماعی نیز در آنها بالا باشد. اهمیت رویدادهای خیابانی نه به واسطه خود آنها بلکه به دلیل حضور افراد و فعالیت‌هایی است که در پی آنها در فضای شهری حضور می‌یابند. اجراهای خیابانی از آن روی موجب خلق سرزندگی در فضاهای شهری می‌شوند که افراد را مدت بیشتری در فضاهای عمومی نگه داشته و به دنبال خود تنوعی از فعالیت‌ها را در این گونه فضاها ایجاد می‌کنند (Quinn et al., 2020: 4). برخی معتقدند این امر می‌تواند در بسیاری از مراکز شهری به تقویت حیات شبانه نیز منجر شود (Carah et al., 2021: 623). گاهی شهروندان با توقف یا نشستن در پیرامون یک اجرای خیابانی و گاهی با عبور از آن در حین امورات روزمره خود، از این رویداد شهری لذت می‌برند. این مکان‌ها با پاسخگویی به کیفیت‌هایی همچون غنای حسی و خاطره‌انگیزی در فرد، انگیزه برای حضور بعدی او را فراهم می‌آورند (Meschi et al., 2015: 53). بنابراین، اجراهای موسیقی خیابانی با جذب افراد در دو حالت ایستا و پویا از یک سو و طولانی نمودن مدت زمان حضور افراد در فضا از سوی دیگر، تأثیر چشمگیری در سرزندگی عرصه‌های عمومی ایفا می‌کنند. از آن جهت که فعالیت‌های ایستا مانند ایستادن در خیابان، ماندگاری و تأثیر بیشتری نسبت به فعالیت‌های پویا مانند راه رفتن دارند می‌توان آنها را عامل مهم‌تری در زنده به نظر رسیدن فضاهای شهری دانست (Gehl & Svarre, 2013: 84).

به دنبال مزیت‌های اجتماعی بیان شده، فضاهای اجرای موسیقی خیابانی رفته‌رفته به مکان‌هایی با ارزش اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی والا تبدیل می‌شوند که نیروی محرک توسعه در بافت پیرامونی خود خواهند بود. با وجود مزایای اقتصادی بی‌شماری که برای موسیقی خیابانی می‌توان متصور بود اما به دلیل غیرمستقیم بودن این تأثیرات، نمی‌توان برآورد کمی دقیقی از آنها انجام داد و تنها به صورت تخمینی می‌توان این رقم را تخمین زد. برای مثال در استرالیا در یک محاسبه تقریبی در سال ۲۰۱۴، سود اقتصادی حاصل از فستیوال‌های خیابانی برای جوامع محلی حدود ده میلیارد دلار آمریکا برآورد شده است (Hitters & Winter, 2020: 5). با بالا رفتن پتانسیل توسعه در یک پهنه، ارزش املاک به تدریج بالاتر رفته و رقابت میان بنگاه‌های اقتصادی در آنجا افزایش خواهد یافت. اما در نهایت، افزایش اجاره‌بها و ارزش املاک

بوده است (Aletta et al., 2016: 67). در یک استدلال مشابه، گلاس و سینگر (as cited in Carmona et al., 2010: 354) مؤلفه‌هایی مانند زمینه اجتماعی و دریافت ذهنی صدا را بیش از خصایص فیزیکی آن در تعیین میزان آزاردهندگی تأثیرگذار دانسته‌اند. میزان آزاردهندگی صدا با عوامل مختلفی مانند اضافه شدن منابع صوتی دیگر یا افزایش فاصله می‌تواند کنترل یا مهار شود. به بیان دیگر، با انتقال صدا از لایه نخست فضا به لایه‌های پس زمینه می‌توان کیفیت ادراکی آن را تغییر داد. در مجموع، کیفیت منابع صوتی محیط را نوع یا سطح صدای تولید شده توسط آنها مشخص نمی‌کند بلکه ادراک افراد است که تعیین می‌کند کدام کیفیت در کدام محیط از مقبولیت بیشتری برخوردار است.

از دیگر عوامل تعیین کننده در منظر صوتی ادراک شده، جابه‌جایی یا سکون منبع صوتی است. منبع صدا با حرکت در فضا می‌تواند جذابیت بیشتری برای شنونده پیدا کند و یا به بیان دیگر، از آزاردهندگی خود بکاهد. در خصوص اجراهای خیابانی، می‌توان نوازندگان و خوانندگان را به دو گروه ثابت و متحرک تقسیم نمود. این موضوع را پائولو پراتو برای موسیقی خیابانی به لذت تعویض کانال‌های تلویزیون تشبیه نموده است که در این حالت، بیننده مجبور به تماشای یک برنامه خاص نخواهد بود (Prato, 1984: 160).

۲.۳. ابعاد اجتماعی موسیقی خیابانی

از جمله رخدادهای مهم در مکان‌های اجرای موسیقی، آشنایی مردم با فرهنگ یکدیگر است که از طریق تعاملات رو در رو با سایر افراد حاضر در فضا امکان پذیر می‌شود. این تعاملات گامی فراتر از ایجاد پیوند میان افراد حاضر در فضا برمی‌دارند. گامی که از آن به عنوان ایجاد یک پل ارتباطی یاد می‌شود و تفاوت آن با یک پیوند ساده، برقراری ارتباط میان افرادی نه صرفاً از یک سن، جنس و یا نژاد خاص است (Grazian, 2009: 908-917) بلکه میان گروه‌هایی برآمده از فرهنگ‌های متفاوت (Burke & Schmidt, 2013: 69; Hassanli et al., 2020: 9-10) و یا اقشار مختلف محله (Devine & Quinn, 2019) که با کسب تجربه‌هایی مشترک سعی در تقویت روابط اجتماعی خود دارند. از دیگر مزایای این ارتباطات، احساس تعلق خاطری است که می‌تواند تأثیرات فراگیری بر تعاملات فرد با سایر اعضای جامعه داشته باشد. برای مثال، با حضور جوانان در مکان موسیقی خیابانی، از حس انزوای آنها کاسته شده و احتمال بروز رفتارهای غیراجتماعی از سوی آنها به حداقل می‌رسد (Deloitte Access Economics, 2011: 37).

مکان‌های اجرای موسیقی می‌توانند هویت یا شخصیت یک خیابان یا محله را تعریف نموده و یا خاطرات مشترک یک جامعه را تداعی نمایند (Carah et al., 2021: 623). گاهی ممکن است برخی مکان‌ها نه صرفاً به واسطه ارزش زیبایی‌شناسی خود بلکه به احترام گروه‌های موسیقی مشهوری که در آنجا فعالیت نموده‌اند، بزرگ داشته شوند. از شاخص‌های ارتباط قوی بین هویت و موسیقی زنده یک مکان، می‌توان یک سبک موسیقی محلی متمایز، یک میراث موسیقی شناخته شده و یا قهرمانان موسیقی که نمایانگر یک شهر هستند را برشمرد (van der Hoeven & Hitters, 2019: 267). اجراهای موسیقی زنده می‌توانند همچون تسهیل‌گر و میانجی در فضا عمل کنند. در

موسیقی خیابانی، شامل ورودی آرامگاه حافظ، ورودی آرامگاه سعدی، ورودی بازار وکیل، فضای پیرامونی ارگ کریمخان، خیابان عقیف آباد و بلوار معالی آباد حاضر شده بودند (تصویر شماره ۱). روش انتخاب نمونه به صورت کاملاً تصادفی است. از تعداد ۲۵۰ پرسشنامه توزیع شده میان افراد، ۱۲ مورد به دلیل عدم پاسخ به متغیرهای اساسی پژوهش، کنار گذاشته شد و در نهایت، تعداد ۲۳۸ پرسشنامه (۹۵/۲ درصد) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

تصویر شماره ۱: موقعیت مکان‌های اجرای موسیقی خیابانی در شیراز

از تعداد نمونه مورد بررسی، ۴۶/۸ درصد را مردان و ۵۳/۲ درصد را زنان تشکیل می‌دادند. بخش عمده پاسخ دهندگان (۷۴/۳ درصد) افراد میان سنین ۱۵ تا ۳۵ سال بودند و حدود نیمی (۴۸/۷ درصد) از آنها را افراد شاغل تشکیل می‌دادند.

۳.۳. معرفی متغیرها

بر اساس هدف پژوهش سه متغیر به صورت جداگانه به عنوان متغیرهای وابسته انتخاب شده‌اند که عبارتند از تمایل به فعالیت انتخابی، تمایل به فعالیت اجتماعی فعال و تمایل به فعالیت اجتماعی غیر فعال. در این سه عامل، گرایش افراد به حضور در هر دسته از فعالیت‌ها در هنگام اجرای موسیقی در فضای مربوطه مورد بررسی قرار می‌گیرد. متغیرهای مستقل عبارتند از نخست، عوامل محیطی مرتبط با اجرای موسیقی در فضاهای شهری شامل امنیت ادراک شده، احساس لذت، هویت مکانی و آسایش روانی افراد در فضای اجرای موسیقی، که در این متغیرها میزان تأثیری که اجراهای خیابانی بر ادراک کیفیت‌های محیطی فوق در افراد می‌گذارد، ارزیابی می‌شود. دوم، عوامل درونی مرتبط با اجرای موسیقی در فضاهای شهری شامل علاقه به موسیقی، مکان اجرا، تحرک اجراکنندگان و وضوح صدای موسیقی، که در این قسمت دیدگاه‌ها و ترجیحات افراد در خصوص موارد فوق شناسایی می‌گردد. به منظور بررسی تأثیر دخالت عوامل فردی، سه عامل سن، جنسیت و وضعیت اشتغال نیز مورد بررسی قرار می‌گیرند. سؤال مرتبط با هر متغیر در جدول شماره ۱ آورده شده است.

منجر به جابه جایی گروه‌های کم درآمد می‌شود. در این فرایند معمولاً برنامه‌ریزان شهری از طریق اعمال سیاست‌های تسهیل‌گر و بازدارنده اقدام مناسب را در زمان مناسب انجام می‌دهند تا از تحولات نامطلوبی که در پی شکل‌گیری فضاهای مثبت اجتماعی و فرهنگی ممکن است رخ دهد، جلوگیری شود. برای مثال، در استرالیا و بریتانیا قوانینی به تازگی به تصویب رسیده که شامل اعطای مسئولیت به برنامه‌ریزان شهری برای پرداختن به مسائل موسیقی خیابانی و تغییرات تازه در مناطق شهری به جای مسئولیت فضاهای فرهنگی موجود است (van der Hoeven & Hitters, 2019: 8, 2020: 265).

بر مبنای آنچه که بیان شد، بخش تحلیل در پژوهش حاضر متشکل از یک ساختار سه بخشی است که در بخش نخست آن، حضور شهروندان در فضاهای شهری مورد بررسی قرار خواهد گرفت. این بخش بر مبنای ابعاد ارائه شده توسط یان گل، شامل حضور اجباری، انتخابی و اجتماعی (Gehl, 2011) از سه مؤلفه تشکیل می‌شود. بدین صورت که فعالیت‌های اجباری به دلیل خودرو محور بودن کلانشهر مورد بررسی، از مطالعه کنار گذاشته شده و فعالیت‌های اجتماعی طبق دسته‌بندی ارائه شده توسط کار (as cited in Carmona et al., 2010)، به دو شاخه فعالیت‌های اجتماعی فعال و غیر فعال تقسیم شده است. در بخش دوم و سوم، به ترتیب عوامل درونی و محیطی مؤثر بر مؤلفه‌های بخش نخست ارزیابی و تحلیل خواهد شد. عوامل محیطی بر مبنای مطالعات و اندر هوون و هیتز و کووین و همکاران، شامل امنیت ادراکی، آسایش روانی، هویت مکانی و احساس لذت است (Quinn et al., 2020; van der Hoeven & Hitters, 2019) و عوامل درونی نیز که بر گرفته از مطالعات پراتو، براون و همکاران و آلتا و همکاران، عبارتند از علاقه به موسیقی و ترجیح افراد در خصوص مکان اجرا، تحرک اجراکنندگان و وضوح صداست (Aletta et al., 1984; Brown et al., 2011; Prato, 2016). کلیه متغیرهای مستقل پژوهش در مطالعات یاد شده هر یک به عنوان مبنایی برای ادراک مطلوبیت محیط شناخته شده‌اند و از آنجا که ادراک مطلوبیت فضایی، شرط لازم برای حضور فعال و غیرفعال شهروندان در فضاهای شهری به شمار می‌رود، در این مطالعه نیز به عنوان متغیرهای بالقوه تأثیرگذار بر متغیر وابسته پژوهش معرفی و مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

۳. روش

۳.۱. روش تحقیق

روش مورد استفاده پژوهش حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی است. پس از بررسی ادبیات پژوهش و تدوین شاخص‌های مورد نظر، داده‌های پژوهش از طریق پرسشنامه گردآوری و مورد تحلیل قرار گرفت. متغیرهای پژوهش ابتدا مورد تحلیل توصیفی قرار گرفته و در ادامه، از آنجا که متغیرهای وابسته دارای مقیاس ترتیبی هستند، برای تحلیل آماری متغیرها مدل رگرسیون رتبه‌ای به کار گرفته شد.

۳.۲. داده‌های تحقیق و محدوده مورد مطالعه

داده‌های این پژوهش از طریق توزیع پرسشنامه میان افرادی به دست آمد که در شش فضای شهری شناخته شده شیراز به لحاظ اجرای

جدول شماره ۱: متغیرها و سئوالات

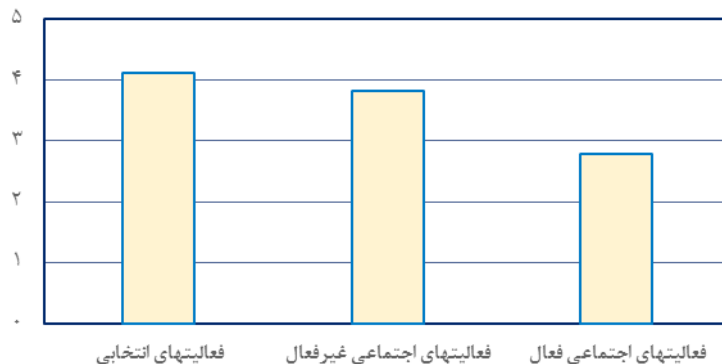
کدگذاری	سؤال	متغیر	
۱= بسیار کم ۲= کم ۳= متوسط ۴= زیاد ۵= بسیار زیاد	اگر برای یک برنامه تفریحی مانند پیاده‌روی قصد انتخاب یک یا چند مسیر را داشته باشید، چقدر این فضا را در زمانی که موسیقی خیابانی در آن در حال اجراست، گزینه مناسبی برای این امر می‌دانید؟	فعالیت انتخابی	مؤلفه‌های فعالیت در فضای شهری
	چقدر تمایل دارید که به تماشای موسیقی خیابانی در حال اجرا در این فضا و افراد پیرامون آن بایستید؟	فعالیت اجتماعی غیرفعال	
	چقدر تمایل دارید که با افراد غریبه‌ای که در این فضا به تماشای موسیقی خیابانی ایستاده‌اند، ارتباط کلامی برقرار کنید؟	فعالیت اجتماعی فعال	
۱= بسیار کم ۲= کم ۳= متوسط ۴= زیاد ۵= بسیار زیاد	به صورت کلی شما چقدر به موسیقی علاقمند هستید؟	علاقه به موسیقی	
۰= در بین عابر پیاده ۱= فضاهای مجزا و مخصوص	اجرای موسیقی خیابانی در کدام مکان زیر برای شما جذاب‌تر است؟	مکان اجرا	عوامل درونی
۰= ثابت ۱= در حال حرکت	اجرای موسیقی خیابانی در کدام حالت زیر برای شما جذاب‌تر است؟	تحرك اجراکنندگان	
۰= اصلی ۱= پس‌زمینه	صدای یک اجرای موسیقی خیابانی در کدام حالت زیر برای شما دلنشین‌تر است؟	وضوح صدا	
۱= هیچ ۲= کم ۳= متوسط ۴= زیاد ۵= بسیار زیاد	اجرای موسیقی خیابانی در این فضا چقدر در احساس امنیت شما تأثیرگذار است؟	امنیت ادراکی	عوامل محیطی
	اجرای موسیقی خیابانی در این فضا تا چه حد می‌تواند از آزاردهندگی آلودگی صوتی موجود در محیط بکاهد؟	آسایش روانی	
	اجرای موسیقی خیابانی در این فضا تا چه حد می‌تواند حال و هوای منحصر به فردی را برای محیط رقم بزند؟	هویت مکانی	
	اجرای موسیقی خیابانی در این فضا تا چه حد حضور در محیط را برای شما لذت بخش نموده است؟	احساس لذت	

۴. بحث و یافته‌ها

۴.۱. آمار توصیفی

بر اساس نتایج به دست آمده از پاسخ‌دهندگان، در میان سه فعالیتی که مبنای سنجش حضور افراد در فضای شهری قرار گرفتند، فعالیت‌های انتخابی با میانگین ۴/۱۲ بیشترین مقدار را به خود اختصاص داد. فعالیت‌های اجتماعی غیرفعال و فعالیت‌های اجتماعی فعال به ترتیب با مقادیر میانگین ۳/۸۲ و ۲/۷۹ در رده‌های بعدی فعالیت‌ها جا گرفتند (نمودار شماره ۱). این نتایج نشان می‌دهد که در بین فعالیت‌های سه‌گانه، موسیقی خیابانی بیش از هر چیز بر گرایش به فعالیت‌های انتخابی افراد در فضای شهری تأثیر می‌گذارد و فعالیت‌های اجتماعی فعال کمترین اثرپذیری را از این رویداد نشان می‌دهند. همان

گونه که در نمودار شماره ۲ نیز نشان داده شده است، در طیف لیکرت به دست آمده از نتایج سه متغیر فوق، تنها در متغیر فعالیت اجتماعی فعال مشاهده می‌شود که گزینه‌های متوسط و کم، بیشترین سهم را داشته و نحوه توزیع پاسخ‌ها تا حدی به توزیع نرمال نزدیک تر است. در دو متغیر دیگر، این گزینه‌های زیاد و بسیار زیاد هستند که از سهم بالاتری برخوردار بوده‌اند. در مجموع، اطلاعات توصیفی در موارد فوق نشان می‌دهد که در اجراهای خیابانی، گرایش افراد به حضور انتخابی و اجتماعی غیرفعال، بیش از حضور اجتماعی فعال بوده و به عبارتی افراد در چنین فضاهایی تمایل کمتری برای صحبت کردن و برقراری ارتباطات سطحی با سایر حاضران در فضا دارند.

نمودار شماره ۱: مقایسه میزان تأثیرپذیری هریک از فعالیت‌ها از اجرای موسیقی خیابانی

نمودار شماره ۲: نحوه توزیع گزینه‌های پاسخ در متغیرهای: الف) فعالیت انتخابی ب) فعالیت اجتماعی غیرفعال پ) فعالیت اجتماعی فعال

فعالیت‌های اجتماعی غیرفعال نیز هستند. اما فضاهای اجتماعی مناسب برای فعالیت‌های اجتماعی فعال در زمان اجرای موسیقی خیابانی، عمدتاً آرامگاه سعدی و پس از آن، بازار وکیل و بلوار معالی آباد را شامل می‌شوند (نمودار شماره ۳).

مقایسه نتایج به دست آمده در فضاهای شهری مورد مطالعه نشان می‌دهد که برای فعالیت‌های انتخابی، آرامگاه حافظ، بازار وکیل و ارگ کریمخان از استقبال بیشتری در زمان اجرای موسیقی برخوردارند. آرامگاه حافظ و تا حدودی ارگ کریمخان، فضاهای مناسبی برای

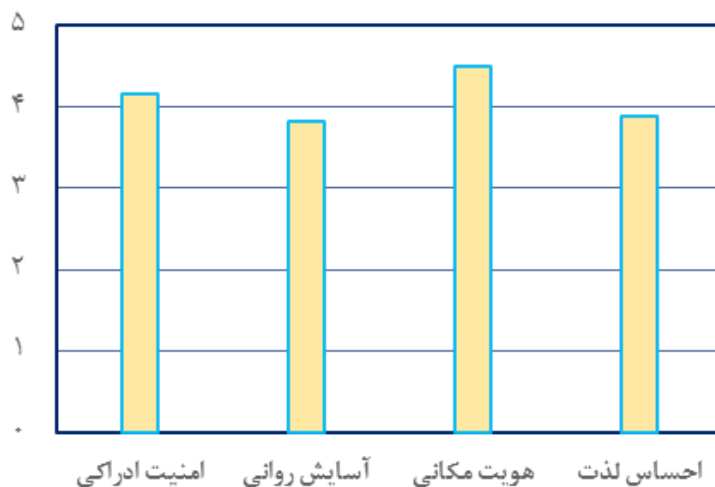

نمودار شماره ۳: مقایسه میانگین پاسخ در فضاهای مورد مطالعه برای متغیرهای: الف) فعالیت انتخابی ب) فعالیت اجتماعی غیرفعال پ) فعالیت اجتماعی فعال

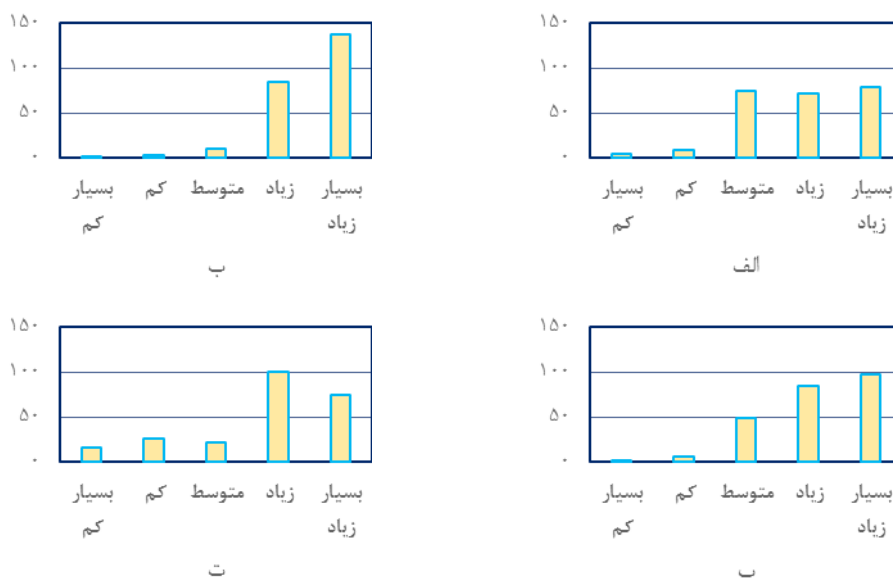
۴.۱.۱. عوامل محیطی

متغیرهای محیطی، مشخص می‌نماید که در هر چهار متغیر گزینه‌های زیاد و بسیار زیاد، بیشترین سهم را دارا بوده‌اند (نمودار شماره ۵). مقادیر نسبتاً بالای میانگین در چهار متغیر محیطی بررسی شده در ارتباط با موسیقی خیابانی نشان‌دهنده تأثیر غالب این رویداد خیابانی بر ادراک افراد است.

نتایج سنجش عوامل محیطی در زمان اجرای موسیقی خیابانی نشان می‌دهد که هویت مکانی و امنیت ادراکی به ترتیب با میانگین ۴/۴۹ و ۴/۱۵ از مقادیر بالاتری برخوردارند. دو متغیر دیگر احساس لذت و آسایش روانی نیز به ترتیب با میانگین ۳/۸۹ و ۳/۸۲ در جایگاه بعدی قرار می‌گیرند (نمودار شماره ۴). بررسی طیف لیکرت پاسخ‌ها برای

نمودار شماره ۴: مقایسه عوامل محیطی ادراکی در فضای اجرای موسیقی خیابانی

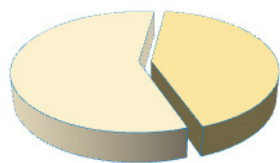

نمودار شماره ۵: نحوه توزیع گزینه‌های پاسخ در عوامل محیطی: الف) احساس لذت ب) هویت مکانی پ) امنیت ادراکی ت) آسایش روانی

۴.۱.۲. عوامل درونی

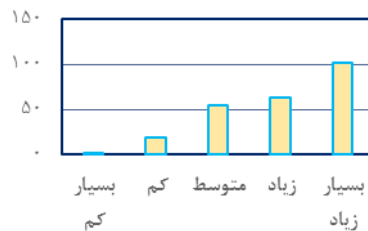
را مناسب برای این امر برگزیده‌اند. در خصوص تحرک اجراکنندگان، ۷۵ درصد افراد به اجراهایی علاقمند هستند که اجراکنندگان، بدون حرکت و در یک نقطه ثابت مستقر باشند. حدود دوسوم (۶۳/۹ درصد) پاسخ‌دهندگان نیز، تمایل دارند که صدای اجرای موسیقی را به عنوان صدای اصلی در فضا ادراک نمایند (نمودار شماره ۶). آمار توصیفی مربوط به کلیه متغیرهای پژوهش در جدول شماره ۲ آورده شده است.

نتایج سنجش دیدگاه افراد در خصوص عوامل درونی مرتبط با اجرای موسیقی خیابانی نشان می‌دهد که بیش از دوسوم افراد علاقه زیاد و بسیار زیاد به موسیقی را ابراز نموده‌اند و میانگین کلی در این متغیر برابر با ۳/۸۹ بوده است. بیش از نیمی (۵۷/۶ درصد) از پاسخ‌دهندگان، فضاهای مجزا و مخصوص را مکانی مناسب برای اجرای موسیقی دانسته‌اند، در حالی که مابقی (۴۲/۴ درصد) فضای بین‌عابرن پیاده

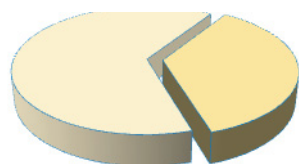

فضاهای میان عابران پیاده فضاهای مجزا و مخصوص

ب

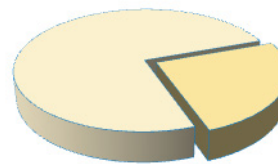

الف

پس زمینه اصلی اصلی

ت

در حال حرکت ثابت

پ

نمودار شماره ۶: نحوه توزیع گزینه‌های پاسخ در عوامل درونی: الف) علاقه به موسیقی ب) مکان اجرا پ) تحرک اجراکنندگان ت) وضوح صدا

جدول شماره ۲: آمار توصیفی

متغیر	تعداد (%)	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
مؤلفه‌های فعالیت در فضای شهری					
فعالیت انتخابی	۲۳۸	۴/۱۲	۰/۹۶۵	۱	۵
فعالیت اجتماعی فعال	۲۳۸	۲/۷۹	۱/۰۰۲	۱	۵
فعالیت اجتماعی غیرفعال	۲۳۸	۳/۸۲	۰/۹۶۹	۱	۵
عوامل محیطی					
امنیت ادراکی	۲۳۸	۴/۱۵	۰/۸۴۸	۱	۵
آسایش روانی	۲۳۸	۳/۸۲	۱/۱۷۶	۱	۵
هویت مکانی	۲۳۸	۴/۴۹	۰/۷۱۶	۱	۵
احساس لذت	۲۳۸	۳/۸۹	۰/۹۶۹	۱	۵
عوامل درونی					
علاقه به موسیقی	۲۳۸	۳/۸۹	۰/۹۶۹	۱	۵
مکان اجرا	۲۳۱	۰/۵۸	۰/۴۹۵	۰	۱
۰= در بین عابر پیاده	۹۸ (۴۲/۴)				
۱= فضاهای مجزا و مخصوص	۱۳۳ (۵۷/۶)				
تحرک اجراکنندگان	۲۳۲	۰/۲۵	۰/۴۳۴	۰	۱
۰= ثابت	۱۷۴ (۷۵)				
۱= در حال حرکت	۵۸ (۲۵)				
وضوح صدا	۲۳۸	۰/۶۴	۰/۴۸۱	۰	۱
۰= اصلی	۱۵۲ (۶۳/۹)				
۱= پس زمینه	۸۶ (۳۶/۱)				
عوامل فردی					
سن	۲۳۸	۲/۹۱	۰/۹۳۵	۱	۴
۱= کمتر از ۲۵	۹۳ (۳۹)				
۲= بین ۲۵ تا ۳۵	۸۶ (۳۶/۱)				
۳= بین ۳۵ تا ۵۰	۴۷ (۱۹/۷)				
۴= بیشتر از ۵۰	۱۲ (۵/۱)				
جنسیت	۲۳۳	۰/۴۷	۰/۵۰۰	۰	۱
۰= زن	۱۲۴ (۵۳/۲)				
۱= مرد	۱۰۹ (۴۶/۸)				
اشتغال	۲۳۸	۰/۵۱	۰/۵۰۱	۰	۱
۰= شاغل	۱۱۶ (۴۸/۷)				
۱= بیکار	۱۲۲ (۵۱/۳)				

۴.۲. مدل رگرسیون رتبه‌ای

به منظور بررسی تأثیر هر یک از عوامل مورد بررسی بر فعالیت شهروندان در فضاهای شهری، چهار متغیر حضور در فضای شهری، در چهار مدل رگرسیون رتبه‌ای به صورت مستقل مورد تحلیل قرار گرفتند (فرمول شماره (۱)). هر چهار متغیر در قالب طیف لیکرت اندازه‌گیری شده‌اند و گزینه «بسیار زیاد» به عنوان گزینه مینا قرار گرفته است. هدف از انجام رگرسیون رتبه‌ای در اینجا شناسایی عواملی است که در آنها احتمال انتخاب گزینه «بسیار زیاد» در فعالیت مربوطه به صورت دقیق‌تری قابل برآورد خواهد بود. انتخاب تابع پیوند از دیگر ملزومات مهم در تحلیل رگرسیون رتبه‌ای است که بر اساس نحوه توزیع پاسخ‌ها در متغیر وابسته تعیین می‌شود. در دو متغیر فعالیت انتخابی و فعالیت اجتماعی غیرفعال، احتمال انتخاب گزینه‌های زیاد و بسیار زیاد بیش از سایر گزینه‌ها بوده است که در نتیجه، تابع پیوند Complementary log-log با رابطه $\ln(-\ln(1-\gamma))$ به عنوان تابع مناسب انتخاب شده است. در فعالیت‌های اجتماعی فعال به دلیل بالا بودن احتمال انتخاب گزینه متوسط و نزدیک بودن توزیع پاسخ‌ها به توزیع نرمال، تابع پیوند Probit با رابطه $\Phi^{-1}(\gamma)$ مناسب بوده است (Norusis, 2011:84).

فرمول شماره (۱)

$$\ln\left(\frac{\text{Prob}(\text{event})}{1-\text{Prob}(\text{event})}\right) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_K X_K$$

در بررسی عوامل تأثیرگذار بر فعالیت انتخابی، ابتدا متغیرهای مستقل در مدل وارد شدند. نتایج مدل نشان داد که از میان عوامل محیطی، همه متغیرها به جز آسایش روانی تأثیر معناداری بر متغیر وابسته دارند. بدین صورت که با افزایش حس امنیت، هویت مکانی و احساس لذت از اجرای موسیقی خیابانی، تمایل برای حضور در فعالیت‌های انتخابی نیز بالاتر می‌رود. در میان عوامل درونی، افرادی که تمایل به شنیدن موسیقی خیابانی به عنوان صدای اصلی فضا داشته، در مقایسه با افرادی که این صدا را به عنوان پس‌زمینه ترجیح می‌دهند، به سطوح بالاتری از گرایش به حضور در فعالیت‌های انتخابی در این فضاها اشاره نموده‌اند. با اضافه شدن متغیرهای کنترل، تأثیر معناداری در روابط موجود ایجاد نشد. در میان متغیرهای فردی نیز زنان در مقایسه با مردان، تمایل بالاتری برای فعالیت‌های انتخابی در فضاهای شهری را ابراز نموده‌اند. بررسی ضرایب رگرسیون نشان می‌دهد که در تمایل به فعالیت‌های انتخابی، جنسیت ($\beta=0.753$) مهم‌ترین عامل در مدل نهایی، و وضوح صدا ($\beta=-0.715$) مهم‌ترین عامل در میان عوامل درونی و احساس لذت مهم‌ترین عامل در میان عوامل محیطی ($\beta=-0.378$) است. نتایج مربوط به مدل رگرسیون رتبه‌ای برای عوامل تأثیرگذار موسیقی خیابانی بر فعالیت انتخابی در فضای شهری در جدول شماره ۳ آورده شده است.

در میان عوامل تأثیرگذار موسیقی خیابانی بر فعالیت‌های اجتماعی غیرفعال، پس از ورود متغیرهای مستقل به مدل، مشخص گردید که در

میان عوامل محیطی، احتمال انتخاب گزینه تمایل بسیار زیاد در متغیر وابسته، برای افرادی که در هنگام اجرای موسیقی خیابانی، امنیت، هویت و احساس لذت بیشتری را در محیط ادراک نموده‌اند، بیشتر است. بررسی عوامل درونی مشخص نمود، افرادی که صدای موسیقی خیابانی را به عنوان صدای اصلی در محیط ترجیح می‌دهند، به نسبت افرادی که این صدا را در سطح پایین‌تر و نهفته در سایر صداهای محیط می‌پسندند، بیشتر به حضور در فعالیت‌های اجتماعی غیرفعال تمایل نشان می‌دهند. با ورود متغیرهای کنترل به مدل، روابط موجود به لحاظ جهت و معناداری دچار تغییر اساسی نشدند. بررسی روابط متغیرهای فردی نیز نشان داد که افراد با سنین بالاتر و همچنین مردان در مقایسه با زنان، تمایل بالاتری را به حضور اجتماعی غیرفعال در فضاهای شهری ابراز نموده‌اند. بررسی ضرایب رگرسیون نشان می‌دهد که در تمایل به فعالیت‌های اجتماعی غیرفعال، احساس لذت از اجرای موسیقی خیابانی ($\beta=0.671$) مهم‌ترین عامل هم در میان عوامل محیطی و هم در مدل نهایی است. در میان عوامل درونی نیز، وضوح صدا ($\beta=0.665$) اثرگذارترین عامل بر متغیر وابسته است. نتایج مربوط به مدل رگرسیون رتبه‌ای برای عوامل تأثیرگذار موسیقی خیابانی بر فعالیت اجتماعی غیرفعال در فضای شهری در جدول شماره ۳ آورده شده است.

در متغیر فعالیت اجتماعی فعال، با اجرای مدل بر روی متغیرهای مستقل، مشخص شد که در میان عوامل محیطی، تنها امنیت ادراک شده از سوی افراد در هنگام اجرای موسیقی بر گرایش آنها به حضور در فعالیت‌های اجتماعی فعال اثرگذار خواهد بود. بدین صورت که سطوح بالاتر امنیت ادراکی در ارتباط مستقیم با سطوح بالاتر تمایل به فعالیت‌های اجتماعی فعال است. از میان عوامل درونی نیز، وضوح صدایی که از اجرای موسیقی خیابانی به گوش می‌رسد، تنها عامل تأثیرگذار بر متغیر وابسته است. بدین صورت که افرادی که تمایل دارند در فضاهای شهری صدای موسیقی را در سطح اصلی ادراک نمایند، در مقایسه با افرادی که به سطح پس‌زمینه اشاره کرده‌اند، احتمال بالاتری را برای حضور فعالانه در فعالیت‌های اجتماعی ابراز نموده‌اند. با افزوده شدن متغیرهای کنترل به مدل، ضمن این که تغییر معناداری در روابط موجود دیده نشد، مشخص گردید که متغیر جنسیت، پیش‌بینی‌کننده مهمی برای تمایل به حضور در فعالیت‌های اجتماعی فعال است. جهت رابطه نشان می‌دهد، زنان کمتر از مردان احتمال انتخاب گزینه بسیار زیاد برای حضور فعالانه در فعالیت‌های اجتماعی را دارند. بنابراین، همانگونه که ضرایب رگرسیون نیز نشان می‌دهند، واضح است که در تمایل به فعالیت‌های اجتماعی فعال، جنسیت ($\beta=0.420$) مهم‌ترین عامل در مدل نهایی و امنیت ادراکی ($\beta=0.319$) و وضوح صدا ($\beta=0.343$) به ترتیب مهم‌ترین عوامل در میان متغیرهای محیطی و درونی هستند. نتایج مربوط به مدل رگرسیون رتبه‌ای برای عوامل تأثیرگذار موسیقی خیابانی بر فعالیت اجتماعی فعال در فضای شهری در جدول شماره ۳ آورده شده است.

جدول شماره ۲: نتایج تحلیل رگرسیون رتبه‌ای برای عوامل تأثیرگذار موسیقی خیابانی بر فعالیت‌های چهارگانه در فضای شهری

فعالیت اجتماعی فعال			فعالیت اجتماعی غیرفعال			فعالیت انتخابی			ضرایب حد آستانه
سطح	انحراف	ضریب	سطح	انحراف	ضریب	سطح	انحراف	ضریب	
معناداری	استاندارد	رگرسیون	معناداری	استاندارد	رگرسیون	معناداری	استاندارد	رگرسیون	حد آستانه ۱ (بسیار کم)
۰/۲۳۳	۰/۷۲۲	۰/۸۶۱	۰/۰۸۴	۱/۱۲۹	۱/۹۴۹	۰/۹۷۰	۱/۰۴۸	۰/۰۴۳	حد آستانه ۲ (کم)
۰/۰۰۶	۰/۷۲۸	۲/۰۱۱	< ۰/۰۰۱	۰/۹۲۳	۴/۱۶۹	۰/۰۳۷	۰/۸۲۵	۱/۹۷۹	حد آستانه ۳ (متوسط)
< ۰/۰۰۱	۰/۷۳۹	۳/۱۱۰	< ۰/۰۰۱	۰/۹۳۵	۶/۲۰۱	< ۰/۰۰۱	۰/۸۱۳	۳/۶۴۵	حد آستانه ۴ (زیاد)
< ۰/۰۰۱	۰/۷۶۰	۴/۲۹۹	< ۰/۰۰۱	۰/۹۹۳	۷/۸۶۷	< ۰/۰۰۱	۰/۸۴۴	۴/۹۹۰	
متغیرهای مستقل									
									عوامل محیطی
۰/۰۰۲	۱۰۵۱۰۱۰	۰/۳۱۹	۰/۰۰۳	۰/۱۱۸	۰/۳۵۲	۰/۰۰۴	۰/۱۲۴	۰/۳۶۲	امنیت ادراکی
۰/۹۱۰	۰/۰۷۱	۰/۰۰۸	۰/۴۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۵۷	۰/۳۸۴	۰/۰۸۹	۰/۰۸۱	آسایش روانی
۰/۱۳۰	۰/۱۲۲	۰/۱۸۵	< ۰/۰۰۱	۰/۱۴۵	۰/۵۱۶	۰/۰۱۴	۰/۱۴۴	۰/۳۵۳	هویت مکانی
۰/۴۸۴	۰/۰۸۷	۰/۰۶۱	< ۰/۰۰۱	۰/۱۱۰	۰/۶۷۱	۰/۰۰۱	۰/۱۱۱	۰/۳۷۸	احساس لذت
عوامل درونی									
۰/۳۴۲	۰/۰۷۷	۰/۰۷۱	۰/۰۰۷	۰/۰۹۱	۰/۲۴۵	۰/۴۳۶	۰/۰۹۷	-۰/۰۷۵	علاقه به موسیقی
۰/۸۷۹	۰/۱۵۳	-۰/۰۲۳	۰/۲۹۷	۰/۱۷۹	۰/۱۸۷	۰/۶۵۶	۰/۱۹۷	-۰/۰۸۸	مکان اجرا (گروه مینا = فضاهای مخصوص)
۰/۵۰۶	۰/۱۸۱	-۰/۱۱۷	۰/۴۸۹	۰/۲۰۶	-۰/۱۴۲	۰/۵۴۲	۰/۲۲۰	۰/۱۳۴	تحرك اجراکنندگان (گروه مینا = در حرکت)
۰/۰۳۵	۰/۱۶۲	۰/۳۴۳	۰/۰۰۱	۰/۱۹۱	۰/۶۶۵	< ۰/۰۰۱	۰/۲۰۱	۰/۷۱۵	وضوح صدا (گروه مینا = پس‌زمینه)
متغیرهای کنترل									
									عوامل فردی
۰/۴۵۶	۰/۰۸۶	۰/۰۶۴	۰/۰۲۷	۰/۱۰۶	۰/۲۳۴	۰/۱۹۵	۰/۱۱۱	۰/۱۴۳	سن
۰/۰۰۷	۰/۱۵۵	-۰/۴۲۰	۰/۰۴۹	۰/۱۸۷	-۰/۳۶۱	< ۰/۰۰۱	۰/۲۰۲	۰/۷۵۳	جنسیت (گروه مینا = مرد)
۰/۶۲۰	۰/۱۵۶	-۰/۰۷۷	۰/۳۶۷	۰/۱۸۲	-۰/۱۶۶	۰/۱۴۰	۰/۱۹۹	۰/۲۹۳	اشتغال = شاغل (گروه مینا = بیکار)

۵. نتیجه‌گیری

متغیرهای وابسته، برای سه مؤلفه حضورپذیری یکسان نیست. برای مثال، هویت مکان در شکل‌گیری روابط اجتماعی غیر فعال در مقایسه با فعالیت‌های گزینشی، از جایگاه مهم‌تری برخوردار است. این در حالی است که همین متغیر در پیش‌بینی فعالیت‌های اجتماعی فعال، فاقد تأثیر معناداری بوده است.

نتایج تحلیل از نقش مهم متغیر احساس لذت در محیط حکایت دارد. از آنجا که این متغیر تا حدود زیادی با کیفیت محیط کالبدی از یک سو و با کیفیت اجرای موسیقی از سوی دیگر در ارتباط است، در این خصوص می‌توان به چند نکته اشاره نمود. نخست براساس یک دیدگاه احتمال‌گرایانه، ارتقای کیفیت محیط کالبدی، زمینه را برای احساس لذت بیشتر از اجراهای خیابانی و در نتیجه حضور با دوام‌تر افراد در فضا فراهم خواهد کرد. در این راستا ایجاد بستر مناسب برای ارتقای کیفیت اجرا نظیر زیرساخت‌های صوتی پیشرفته و مکان مناسب و قابل رؤیت برای اجرا می‌تواند راهکارهایی عملی به شمار رود. نکته دوم، ضرورت نظارت بر کیفیت اجراهاست که برای مثال به کارگیری گروه‌های موسیقی حرفه‌ای در فضاهایی که از ارزش مکانی و عملکردی بالاتری در شهر برخوردارند - مانند فضای پیرامون حافظیه یا ارگ کریمخان که به لحاظ گردشگری حائز اهمیتند - از جمله راهکارهای قابل اجرا در این خصوص است.

سیاست‌هایی که می‌بایست در خصوص موسیقی خیابانی به کار گرفته شود، یا از نوع سیاست‌های مشوق هستند و یا بازدارنده. این امر ناشی از اثرات دوسویه اجراهای خیابانی و نیاز به تعدیل پیامدهای منفی در عین تقویت اثرات مثبت آن است (Hitters & Mulder, 2020: 40-41).

در این پژوهش با هدف بررسی تأثیر موسیقی خیابانی بر زندگی همگانی در فضاهای عمومی شهری، شش سایت مختلف در کلانشهر شیراز مورد بررسی قرار گرفتند. پس از گردآوری داده‌های مورد نیاز، با استفاده از تحلیل رگرسیون رتبه‌ای به بررسی تأثیر دو دسته عوامل محیطی و عوامل درونی افراد پاسخ‌دهنده بر مؤلفه‌های حضور آنها در فضاهای شهری یادشده پرداخته شد. نتایج تحلیل نشان داد که حضور اجتماعی غیرفعال، بیش از دو مؤلفه حضور انتخابی و حضور فعال تحت تأثیر متغیرهای مستقل بوده و همچنین در مقایسه میان عوامل محیطی و درونی، تأثیر غالب بر متغیرهای وابسته، مربوط به عوامل محیطی است. بنابراین بیش از عوامل درونی و ویژگی‌های فردی، مزیت‌های محیطی ایجاد شده در زمان اجرای موسیقی، بر روابط افراد در فضا اثرگذار بوده است. این نتیجه تأیید می‌کند که می‌توان با دستکاری مکان‌های اجرای موسیقی، اجتماع‌پذیری آنها را تقویت نمود. در میان عوامل فردی مورد بررسی، جنسیت افراد عاملی تعیین‌کننده به نظر می‌رسد. متغیر جنسیت تنها متغیری است که رفتار متفاوتی را در پیش‌بینی مؤلفه‌های اجتماع‌پذیری از خود نشان می‌دهد. بدین صورت که زنان، تنها در فعالیت‌های انتخابی تمایلی بیش از مردان نشان می‌دهند و در دو فعالیت اجتماعی فعال و غیرفعال، این مردان هستند که از تمایل بالاتری برخوردارند. علت این رابطه عمدتاً می‌تواند از تفاوت‌های روانشناختی زنان و مردان نشأت بگیرد که از حوزه بحث حاضر خارج است. با بررسی شدت روابط کلیه متغیرها در تحلیل رگرسیون می‌توان دریافت که جایگاه هر متغیر مستقل در پیش‌بینی

- Cohen, S. (2007a). *Decline, Renewal and the City in Popular Music Culture: Beyond the Beatles* (1st edition ed.). Routledge.
- Cohen, S. (2007b). "Rock Landmark at Risk": Popular Music, Urban Regeneration, and the Built Urban Environment. *Journal of Popular Music Studies*, 19(1), 3-25.
- Cohen, S. (2012). Live music and urban landscape: mapping the beat in Liverpool. *Social Semiotics*, 22(5), 587-603.
- Cullen, G. (1995). *Concise Townscape*. Architectural Press.
- Deloitte Access, E. (2011). *Economic, Social and Cultural Contribution of Venue-based Live Music in Victoria*. Arts Victoria.
- Devine, A., & Quinn, B. (2019). Building social capital in a divided city: the potential of events. *Journal of Sustainable Tourism*, 27(10), 1495-1512.
- Dines, N., Cattell, V., Gesler, W., & Curtis, S. (2006). *Public spaces, social relations and well-being in East London*. Policy Press.
- Garg, G., & Kothari, C. R. (2019). *Research methodology: methods and techniques* (Fourth multi colour edition ed.). New Age International (P) Limited.
- Gehl, J. (2011). *Life Between Buildings: Using Public Space* (Sixth edition ed.). Island Press.
- Gehl, J., & Svarre, B. (2013). *How to Study Public Life* (Illustrated edition ed.). Island Press.
- Golkar, K. (2011). *Creating sustainable place: Reflections on urban design theory*. Shahid Beheshti University. [In Persian]
- Grazian, D. (2009). Urban Nightlife, Social Capital, and the Public Life of Cities. *Sociological Forum*, 24(4), 908-917.
- Hassanli, N., Walters, T., & Williamson, J. (2020). 'You feel you're not alone': how multicultural festivals foster social sustainability through multiple psychological sense of community. *Journal of Sustainable Tourism*, 29(11-12), 1792-1809.
- Hitters, E., & Mulder, M. (2020). Live music ecologies and festivalisation: the role of urban live music policies. *International Journal of Music Business Research* (online), 9(2), 38-57.
- Hitters, E., & Winter, C. (2020). The festivalization of live music. *International Journal of Music Business Research* (online), 9(2), 4-12.
- Kang, J., & Zhang, M. (2010). *Semantic differential*

در اینجا بیشتر پاسخ دهندگان، به اجرای موسیقی در یک مکان خاص تمایل نشان دادند و همچنین، صدای اجرای موسیقی را در لایه نخست فضا ترجیح داده‌اند. بنابراین می‌توان در راستای پیشنهاد یک سیاست تعدیل‌کننده، یک زیرساخت دائمی در فضای باز ایجاد کرد تا از هزینه برگزاری کنسرت‌های خیابانی کاسته شده و همچنین به مکان‌هایی با تحمل صدای بالاتر و سازگارتر با محیط پیرامونی خود تبدیل شوند. فضاهای گم شده میان ساختمان‌ها، پهنه‌های بالقوه‌ای هستند که می‌توان آنها را با زیرساخت‌های کالبدی مناسب به نحوی تجهیز نمود که قابلیت پذیرایی از رویدادهای اجتماعی و فرهنگی را پیدا نمایند. با این وجود، از آنجا که این فضاها قادر به جلوگیری از انتقال صدا به محیط پیرامونی خود نیستند، ممکن است موجب ایجاد نارضایتی برای ساکنان محیط پیرامونی خود شوند. در این حالت می‌توان برای مثال با میانجی‌گری، مالکان و ساکنان واحدهای مسکونی را نسبت به رشد آبی ارزش املاک و مستغلات در پیرامون فضاهای فرهنگی و اجتماعی آگاه نمود.

در این پژوهش عمدتاً تمرکز بر نقش محتوای اجتماعی محیط بود که در پی اجرای یک رویداد خیابانی می‌تواند به اجتماع‌پذیری فضای شهری منجر شود. تحقیقات آینده باید در کنار زندگی همگانی فضا، به بررسی عوامل کالبدی و تأثیرات متقابل آن نیز بر موفقیت اجراهای خیابانی بپردازند.

References:

- Abolhasani Taraghi, M. (2004). A reflection on minstrelsy in ancient Iran. *Journal of The Faculty of Letters and Humanities*, 2(36-37), 183-202. [In Persian]
- Adhitya, S. (2018). *Musical Cities*. UCL Press.
- Aletta, F., Kang, J., & Axelsson, Ö. (2016). Soundscape descriptors and a conceptual framework for developing predictive soundscape models. *Landscape and Urban Planning*, 149, 65-74.
- Brown, A. L., Kang, J., & Gjestland, T. (2011). Towards standardization in soundscape preference assessment. *Applied Acoustics*, 72(6), 387-392.
- Burke, M., & Schmidt, A. (2013). How should we plan and regulate live music in Australian cities? Learnings from Brisbane. *Australian Planner*, 50(1), 68-78.
- Carah, N., Regan, S., Goold, L., Rangiah, L., Miller, P., & Ferris, J. (2020). Original live music venues in hyper-commercialised nightlife precincts: exploring how venue owners and managers navigate cultural, commercial and regulatory forces. *International Journal of Cultural Policy*, 27(5), 621-635.
- Carmona, M., Heath, T., Oc, T., & Tiesdell, S. (2010). *Public Places Urban Spaces*, Second Edition: The Dimensions of Urban Design (2 edition ed.). Architectural Press.

- analysis of the soundscape in urban open public spaces. *Building and Environment*, 45(1), 150-157.
- Kronenburg, R. (2020). Sound spaces. Pop music concerts and festivals in urban environments. In *The future of live music* (1st ed.). Bloomsbury.
 - Lang, J. T. (1987). *Creating Architectural Theory: The Role of the Behavioral Sciences in Environmental Design*. Van Nostrand Reinhold Company.
 - McNamara, L., & Quilter, J. (2016). Street Music and the Law in Australia: Busker Perspectives on the Impact of Local Council Rules and Regulations. *Journal of Musicological Research*, 35(2), 113-127.
 - Meschi, M., Modrek, A., & Asl Fallah, P. (2015). Street Music In Seek of Music Place in City Landscape. *Landscape*, 7(31), 48-55. [In Persian]
 - Modrek, A., Asl Fallah, P., & Meschi, M. (2016). Street music, from the past to the present; The place of street music in the landscape of Tehran *Journal of Art and Civilization of the Orient*(13), 23-32. [In Persian]
 - Montgomery, J. (2007). Making a city: Urbanity, vitality and urban design. *Journal of Urban Design*, 3(1), 93-116.
 - Norusis, M. (2011). *IBM SPSS Statistics 19 Advanced Statistical Procedures Companion* (1 edition ed.). Addison Wesley.
 - Nunes, P. (2019). Cities Regulated by Cultural Events: Tracking Music Festivals in Lisbon and São Paulo. *International Journal of the Sociology of Leisure*, 2(1-2), 147-162.
 - Prato, P. (2008). Music in the streets: the example of Washington Square Park in New York City. *Popular Music*, 4, 151-163.
 - Quinn, B., Colombo, A., Lindström, K., McGillivray, D., & Smith, A. (2020). Festivals, public space and cultural inclusion: public policy insights. *Journal of Sustainable Tourism*, 29(11-12), 1875-1893.
 - Samim, R., & Espiruz, M. A. (2015). The social life of modern street music as an urban phenomenon in Tehran: a qualitative research on the musicians of the new emerging genre of street music using life story strategy. *Quarterly Journal of Cultural Studies and Communication* (38). [In Persian]
 - Shojaee, D., & Partovi, P. (2015). Analysis of Factors Affecting the Creation and Promotion of Sociability in Public Spaces in Different Scales of Tehran City (Case studies: Two Neighborhoods and an Area in District 7 Tehran). *Bagh-e nazar*, 12(34), 93-108. [In Persian]
 - Simpson, P. (2016). Sonic affects and the production of space: 'Music by handle' and the politics of street music in Victorian London. *cultural geographies*, 24(1), 89-109.
 - van der Hoeven, A., & Hitters, E. (2019). The social and cultural values of live music: Sustaining urban live music ecologies. *Cities*, 90, 263-271.
 - van der Hoeven, A., & Hitters, E. (2020). The spatial value of live music: Performing, (re)developing and narrating urban spaces. *Geoforum*, 117, 154-164.
 - Wunderlich, F. M. (2013). Place-Temporality and Urban Place-Rhythms in Urban Analysis and Design: An Aesthetic Akin to Music. *Journal of Urban Design*, 18(3), 383-408.
 - Yang, W., & Kang, J. (2005). Soundscape and Sound Preferences in Urban Squares: A Case Study in Sheffield. *Journal of Urban Design*, 10(1), 61-80.

نحوه ارجاع به مقاله:

سید مجتبی فخراحمد؛ لطفی، سهند؛ ذوالقدری، گلرخ؛ نامداری نوروزانی، زهرا؛ (۱۴۰۰) سنجش هنایندگی خُنیاگری خیابانی بر زندگی همگانی فضاهاى شهری، نمونه مورد مطالعه: قلمرو همگانی شهر شیراز، مطالعات شهری، 10 (41)، 85-98. doi: 10.34785/J011.2022.654/.Jms.2022.112

Copyrights:

Copyright for this article is retained by the author(s), with publication rights granted to Motaleate Shahri. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

